

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dien et mon Droit.

Dit blad verschijnt te Amsterdam, dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f. 5.00; voor de buitenstellen franco p. p. f. 5.00.

WOENSDAG 23 JUNIJ.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f. 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 25 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men meer plaatsruimte meer.

Heeren Geabonneerden van de Tijd, die de verschuldigde gelden voor het loopend kwartaal nog niet hebben ingezonden, worden verzocht die tijdig, en niet later dan den 25 dezer maand te betalen, opdat de redactie de toezending der artikelen te onderhouden.

AMSTERDAM, 22 Junij.

Over de zittingen der Parijsche konferentien lekte tot dusverre weinig uit. Alleen vernam men, dat de Fransche en Oostenrijksche gevolmagtigden vrij hevig — zoo het woord niet al te ondiplomatisch klonk, zouden wij zeggen — kibbelden. De vereeniging der Donau-vorstendommen was het voornaamste onderwerp dezer woordenwisseling. Veel meer hoorde men niet van de verrigtingen der diplomaten. Nu echter bevat de Indépendance een langen brief uit Konstantinopel, waarin alles verhaald wordt, wat in de drie eerste bijeenkomsten der konferentie is voorgevallen. De officiële protokollen moeten den grondslag van die mededeeling hebben opgeleverd. Ziehier wat er in de korte inhoud van is: De eerste zitting was geheel gewijd aan voorloopige werkzaamheden, zoo als het onderzoek der geloofsbriefen. Op de tweede kwam reeds dadelijk een gewichtig geschiedstuk ter sprake, namelijk de reorganisatie der Donauvorstendommen. Het blijkt, dat Frankrijk het voornemen heeft om die te vereenigen, niet heeft opgegeven, want de Fransche gevolmagtigde deed daartoe een formeel voorstel. Nogtans hield men in het oog, dat hiernede geen staatkundige, dat wil zeggen, een zamenstelling van Wallachië en Moldavië tot één rijk, maar alleen een administratieve vereeniging bedoeld werd, welk onderscheid echter, naar men zien zal, niet groot is.

Op de volgende bijeenkomst lichtte graaf Walewski zijn voorstel nader toe en diende een ontwerp van reorganisatie in, volgens hetwelk Moldavië en Wallachië, even als voorheen, elk een hospodar zoude hebben, maar een gezamenlijke konstitutie, ja zelfs een en denzelfden wetgevendend Senaat.

De Fransche gevolmagtigde Fuad-Pacha verklaarde toen, dat zijne instructien hem voorschreven van zich te verzetten tegen elke beradslaging, die de vereeniging der Donauvorstendommen tot grondslag had.

Lord Cowley liet gevoelen, dat hij omtrent deze aangelegenheid de nadere meening van zijn Regering moest inwachten; de Oostenrijksche vertegenwoordiger stelde voor de discussie van het organiek-reglement te openen, terwijl Rusland zich ten gunste van het Fransche ontwerp verklaarde.

In dezen toestand is het, dat de konferentie het besluit heeft genomen, haar zittingen tot den 10ten te verlaten, om te zien, waar leden zich van nieuwe instructien zouden kunnen voorzien.

Ten gevolge hiervan zou, zooals uit Konstantinopel geschreven wordt, de Turksche Regering aan Fuad-pacha bevel hebben gegeven om elk voorstel tot vereeniging te bestrijden.

Men ziet, dat sedert de sluiting van het Parijzer vredes-kongres in 1856 de verhoudingen tusschen de verschillende mogendheden aanmerkelijk veranderd zijn. Turkije had toen Engeland en Frankrijk tegen Rusland aan zijn zijde. Nu heeft het op diplomatisch gebied Rusland en Frankrijk tot vijand, terwijl Engeland en vooral Oostenrijk het beschermen. Zoo als men reeds weet, houdt de pers zich druk bezig met een overeenkomst, die tusschen het kabinet te Weenen en de Porte gesloten zou zijn om gezamenlijk maatregelen te nemen tegen de bewegingen in de Europeesche gewesten der Turksche Regering. Of deze overeenkomst nu al dan niet bestaat, zeker is het dat Oostenrijk sterk partij maakt voor de Porte in haar stelling tegenover haar opwerperprovincien, terwijl de Fransche Moniteur en de andere bladen, welke onder den invloed der Regering staan, warme sympathien aan den dag leggen voor de

Grieksche Christenen, welke strijd tegen hun Mahomme-daansche meesters verzetten.

Naar den toon der voornaamste organen te oordeelen sluit het overige Duitschland zich in deze aan Oostenrijk aan. Men neemt een Duitsch blad ter hand, om het vroet of het in den Duitse Rijk, dat in 1857 wordt geschreven, men zal er bij de vermelding der beroeringen op Kandia, in de Herzogewina, Bosnië, enz. steeds aangemerkt vinden, dat de christelijke bewoners dier gewesten zich niet het minst te beklagen hebben over het Turksch bestuur. Vooral komen de Montenegro's er slecht af. Zij worden afgeschilderd als een georganizeerde rooverbende, die van strooperijen en plundering leeft. Hun houding bij den veldtocht, waarin zij de Turken sloegen, en de bij die gelegenheid bedreven gruwelen geven trouwens aan deze voorstelling een zekere kleur van waarschijnlijkheid.

De Fransche Moniteur daarentegen prijst de Montenegro's hemelhoog. Volgens dat blad verdient dit heldenvolk alle achting, en is zijn regent, prins Danilo, een voorbeeldig bestuurder, die allerlei nuttige hervormingen in zijn rijk heeft ingevoerd, en het gemeenzaam heeft gemaakt met de bepalingen van het Europeesch regt. De Constitutionnel berigt, dat de geruchten, volgens welke de Porte nieuwe wapeningen beginnen tegen de Montenegro's op touw zou zetten, valsch zijn, daar de Porte formeel verbintenissen op zich heeft genomen, de vijandelijkheden tegen die bevolking niet te hervatten. De krijgstoerusting, welke in Turkije plaats hebben, kunnen, volgens den Constitutionnel, met niets anders in verband staan dan met het herstellen der rust in Bosnië en de Herzogewina.

Zoo wat derhalve de Turksche Regering, en zijdelings Oostenrijk, aangezegd, niets te ondernemen tegen de beschermelingen van Frankrijk. Doch ook de bewoners van Bosnië en de Herzogewina schijnen op de tusschenkomst der Fransche Regering te mogen rekenen. Allerlei geruchten, die te Parijs in omloop zijn, kunnen dit doen vermoeden. Zoo spreekt men onder anderen van een rondreis, welke de onlangs afgetreden minister van Binnenlandsche Zaken, generaal Espinasse, in die gewesten zou ondernemen, om onderzoek te doen naar en den Keizer verslag uit te brengen over den toestand der gemoederen in die gewesten, en zich omtrent de grieven te vergewissen, welke de Christenbevolking aldaar tegen de Porte zegt te hebben. Dit gerucht op zijn plaats latende, blijkt het inmiddels uit alles, dat de Fransche Regering haar ingenomenheid met de bewegingen in Europeesch-Turkije niet verbergt.

In dezen toestand worden de konferentien te Parijs voortgezet. Hoe het mogelijk is dat daardoor voldoende uitkomsten in de eindeloze zaak der Oostersche quaestie te weeg gebragt zullen worden valt moeijelijk na te speuren. De zaak heeft dit opmerkelijk, dat de toestand van het Turksche Rijk weder, even als voor het uitbreken van den oorlog in de Krim, de twistappel is tusschen de groote mogendheden. Nu echter is het niet Rusland, dat de deuren wil van bescherming der Christenen, welke onder de Turksche heerschappij leven — Frankrijk vooral trekt zich thans hun lot aan en neigt zich, zooals blijkt, meer en meer naar Rusland, terwijl zijne betrekkingen met Oostenrijk in een soort van diplomatische vijandschap verkeeren en die met Engeland dagelijks lossen worden.

Elk voorval geeft aanleiding om dit te doen uitkomen. Naauwelijks heeft de Times den mond gesloten, of de Fransche bladen vallen Engeland aan. De Constitutionnel van gisteren bevat een bitser uitval tegen dat rijk, die des te meer beteekenis heeft, omdat het als een Regerings-orgaan wordt beschouwd, wat met den Times het geval niet is. Stof daartoe gaf de verklaring van lord Malmesbury in het Hoogerhuis over den slavenhandel, die mede niet zeer vriendenschappelijk jegens Frankrijk klonk. De Constitutionnel nu beweert, dat het Hoogerhuis veeleer zich verantwoordigen moest over de wredeheden bij het onderdrukken van den opstand in Indië begaan, waar duizenden zonder vorm van proces doodgeschoten, opgehangen, of voor den mond der kanonnen zijn ge-

spannen, waar geheele steden worden overbelveerd aan de driften der soldaten, aan plundering, verkrachting en moordlust, dan over de immigratie van vrije negers naar de Fransche koloniën.

Ziedaar derhalve Frankrijk, Engeland, Oostenrijk en Turkije met elkander aan het twisten, terwijl hun gevolmagtigden te Parijs, omgeven door de groote mogendheden, welke ten doel heeft de laatste hand te leggen aan den vrede van 1856.

Aan het verslag van den minister van Binnenlandsche Zaken, omtrent den staat der zeevisscherijen in 1857 ontleenen wij het volgende:

Uitkomsten van de zeevisscherijen in 1857. De zout-haringvisscherij werd in 1857 uitgeoefend met negentig schepen, elk bemand met 15, en dus te zamen met 1350 koppen.

Vergeleken met het voorgaande jaar, wijzen dezer cijfers eene vermeerdering aan van acht huizen, als: 4 voor Vlaardingen, 2 voor de Rijk, 1 voor Zwartewaal en 1 voor Pernis, welke gemeente nu weder voor het eerst op de lijst der zoutharing-reederijen voorkomt.

Ongelukkig hebben de uitkomsten van de visscherij niet geheel beantwoord aan de verwachtingen die men daarvan gekoesterd had. De vangst bleef beneden het middelmatige en viel, vooral in den jaagtijd, veel ongunstiger uit dan in het voorgaande jaar. Ofschoon men twee jagers meer had uitgerust, was de opbrengst van de jagerij ruim de helft kleiner dan in 1856. De laatste jager moest zelfs geheel ledig huiswaarts keeren.

De geheele vangst bepaalde zich tot 1554 last of 1012 last minder dan in het voorgaande jaar. Deze hoeveelheid werd aangebragt in 90 eerste, 79 tweede en 2 derde reizen en bestond uit de volgende soorten:

	1855	1856	1857
volle haring	1735	2057	1268 last.
maatjes "	62	75	55 "
ijle "	285	435	200 "
kuit- of homzieke haring	"	"	31 "
te zamen	2082	2567	1554 "

Het verlies dat voor de reeders uit de schrale vangst voortvloeide, is voor een groot gedeelte opgewogen door de zeer aanzienlijke prijzen, welke de haring ten gevolge der aanhoudende vraag bedongen heeft. De 32 lasten jaagharing hebben alleen reeds f. 46,000 opgebragt, terwijl de 70 lasten van 1856 slechts f. 59,200 hadden goudlen.

De middenprijs van een last jaagharing was dus in het laatstgenoemd jaar f. 845,70 en in 1857 f. 1437,50.

In 1852 leverde de jagerij op	51,250
" 1853 " " "	74,000
" 1854 " " "	44,000
" 1855 " " "	63,500
" 1856 " " "	59,200
" 1857 " " "	55,000

De geheele opbrengst van de visscherij was in de zes laatste jaren als volgt:

geheele waarde	per schip	per reis
1852 f. 505,000	f. 5,400	f. 3,500
1853 695,000	7,550	4,000
1854 615,000	7,500	4,000
1855 668,000	8,400	4,600
1856 827,200	10,086	4,727
1857 636,000	7,040	3,719

Het gebrek aan genoegzamen voorraad in den winter waarin gewoonlijk de meeste verzendingen naar de lands plaats hebben, later het wantrouwen dat gemeen in den handel heerschte, en eindelijk in den winter de ongemeen lage waterstand van de rivieren, zijn alle oorzaken, die ongunstigen invloed op den handel hebben uitgeoefend.

De uitvoer bedroeg in de zes laatste jaren het volgende aantal last:

1852	975 last	1855	1173 last
1853	1111 "	1856	1447 "
1854	1254 "	1857	996 "

De IJlandsche visscherij kan als mislukt worden

aangebracht. Het enkele schip, daartoe uitgerust heeft slechts twaalf last visch aangebracht!

Intusschen is ook hier door den bedongen hoogen prijs het geleden verlies grootendeels vergoed.

Voor de visschers van Middelharnis, Pernis en Zwartewaal is behalve de haringvisscherij het visschen met de beug of het hoekwant in den zomer, en des winters het visschen naar kabeljaauw, die grootendeels als zoutvisch wordt uitgevoerd, een hoofdbedrijf.

Te Middelharnis is aan die visscherij deel genomen door 15 sloepen, te Zwartewaal door 5 sloepen, 5 hoekers en 1 schokker, te Pernis door 7 sloepen, 5 bezanen en 7 schokkers.

De sloepen zijn in den regel met 12 à 13, de bezanen met 8 en de schokkers met 4 à 6 koppen bemand.

De hoekwantvisscherij is, vergeleken met vroeger, gunstig uitgevallen; maar de vangst van kabeljaauw was daarentegen niet meer dan middelmatig.

Aan de verscharingvisscherij hebben deel genomen:

Scheveningen	116 schuiten
Katwijk	35
Noordwijk	6

Te zamen 157 schuiten of tien meer dan in 1856.

De vangst, ofschoon nog altijd zeer belangrijk, was niet zoo gunstig als in het voorgaande jaar. Zij beliep:

	Aantal haringen	Waarde
Scheveningen	22,320,700	f 356,560
Katwijk	6,559,850	94,580.05
Noordwijk	923,000	10,973.02

Te zamen 29,803,550 f 462,113.07

in 1856. 36,259,100 459,206.43

1855. 21,259,560 342,781.70

In weerwil eener mindere vangst van ruim 6,400,000 haringen, heeft dus de visscherij eene waarde opgeleverd, welke die van 1856 met bijna f 3000 overtreft.

Even als in het voorgaande jaar hebben de eigenaars van 20 schuiten uit Katwijk wederom gebruik gemaakt van de bevoegdheid, hun bij Koninklijk besluit van 5 September 1854 toegekend om den gevangen haring te kaken. De hoeveelheid pekelharing, door deze schepen aangevoerd, beliep 210 ton, welke te zamen verkocht zijn voor f 4515 of f 21.50 per ton. De 106 ton, in 1856 aangebracht, hadden te zamen slechts f 1559.38, of gemiddeld ongeveer f 15 gegolden.

De uitkomst van de schrobnetvisscherij in diezelfde gemeenten was mede vrij gunstig, vooral ten gevolge van de hooge prijzen voor de verschillende vischsoorten bedongen. Zij leverde de volgende waarden:

	Getalschepen.	Waarde.
Scheveningen	124	f 350,573.95
Katwijk	42	" 102,060.75
Noordwijk	9	" 16,786.72

Te zamen 175 f 469,421.42

De gemeente Zandvoort, waar de visscherij sinds jaren in kwijnenden toestand verkeert, zoodat aldaar op dit oogenblik nog slechts negen vaartuigen, bemand met 55 à 60 koppen, overblijven, deelde in de gunstige uitkomsten die door de visschers van Scheveningen, Katwijk en Noordwijk verkregen werden. Zoowel de schrobnet- als hoekwantvisscherij is er allezins naar wensch geslaagd, en wat betreft de vangst, en wat aangaat de prijzen, welke die van de laatstvoorgaande jaren verre overtreffen.

De berichten, die wij ontvingen omtrent de visscherij in de Zuiderzee, luiden over het algemeen niet zeer gunstig. De vangst van panharing was grooter dan in het voorgaande jaar, terwijl de zeehonden, dikwijls zoo menigvuldig in dit water, door het vernielen van de netten aan de visschers veel schade hebben berokkend. Men heeft daarenboven opgemerkt dat de panharing zich sedert eenige jaren eerst later vertoont dan voorheen het geval was; eene omstandigheid welke op den prijs van dezen visch groeten en ongunstigen invloed uitoefent, omdat de vraag het levendigst is in de vastenweken der Roomsche Katholiken, en na dien tijd spoedig aanmerkelijk afneemt.

De aanvoer van panharing te Monnikendam, de hoofdmarkt voor dit produkt, beliep slechts 1198 last van ongeveer 10,000 stuks elk, tegen 1539 last in het voorgaande jaar. De visch wordt aldaar aangebracht door ongeveer 400 botters, behoorende aan de ingezetenen van Marken, Urk, Schokland, Vollandam, Huizen, enz. De aanvoeren elders zijn van minder gewigt: zij bestonden onder anderen te Vollenhove uit 5835 en te Enkhuizen uit 3807 tal van 200 stuks elk.

De middenprijs was even als in het voorgaande jaar bijna f 70 per last; eene som die, vergeleken bij vroeger, aanzienlijk mag heeten.

Uit Harderwijk werden verzonden het volgende aantal ponden bokking:

	voor binnenlandsch verbruik:	voor buitenlandsch verbruik:
1857	233,355	1069
1856	250,764	1200
1855	200,410	1100

Een en zestig vaartuigen werden in die gemeente voor de Zuiderzeevisscherij uitgezest, terwijl het aantal bokkingrookerijen aldaar acht bedraagt. Nevens den haring is de ansjovis het voornaamste produkt van de Zuiderzee. In verhouding tot de laatst voorgaande jaren was de vangst zeer voordeelig, want terwijl men te Monnikendam in 1855 slechts 787 en in 1856 niet meer dan 717 ankers aanvoerde, werden daar in het nu afgeloopen jaar 3873 ankers ter markt gebracht. Ongelukkig echter neemt de vraag naar dit produkt buiten s lands meer en meer af, met dit gevolg, dat de nog aanwezige voorraad bij den aanvang van de visscherij meestal veel grooter is dan voor de behoefte van het geheele jaar gevorderd wordt. Aan de kooplieden, die houders zijn van ansjovis, zou dus het geheel mislukken van de vangst geenszins onwelkom zijn.

De aanvoeren te Harderwijk bestonden in de laatste jaren uit de volgende hoeveelheden. [Men houde hierbij in het oog, dat de hoeveelheid ansjovis, welke het anker (gelijkstaande met 37 Nederlandsche kannen) omvat, in het eene jaar aanmerkelijk verschilt bij het ander, naar gelang der grootte van den visch. In het afgeloopen jaar hield het ongeveer 3000 stuks in, tegen 4450 in 1853 en 2200 in 1854.]

	Aanvoer in 1857	1856	1855	1854
Ankers	3873	1409	3750	4176

In de noordelijke provincien schijnt de visscherij niet meer dan middelmatige uitkomsten te hebben opgeleverd. De waarde van den aangebrachten visch bedroeg naar schatting op Ameland f 12,000, te Ulrum f 10,900 en te Finsterwolde f 4660.

Wat eindrijk aangaat de visscherij te Arnemuiden in Zeeland, deze werd in 1857 uitgeoefend met 11 bezaanschuiten en 1 kotter, elk bemand met 5 of 6 koppen. De vangst was niet zeer voordeelig en uit hoofde van schaarschte van visch op de Zeeuwsche kusten moesten de vaartuigen de kusten van Holland opzoeken en te Hellevoetsluis hunne vangst aanbrengen.

De bezanen visschen met het schrobnet en wel van Januarij tot Junij naar schol, en later naar tong, rog en andere soorten. De hoeveelheid gevangen schol wordt voor elk vaartuig gemiddeld gesteld op 225 tot 450 stuks in de week, die tegen f 8 per tob of 45 stuks verkocht werden. Voor de kleine visscherij op de Schelde en Zeeuwsche Stroomen werden gebezigd 18 schuiten, elk met 2 à 3 koppen bemand. Ook deze visscherij was niet zeer voordeelig; de botvangst viel slechts matig uit, terwijl de garnalen moeilijk te verkoopen waren, en de oestervangst in de wintermaanden zeer weinig opleverde.

Uit Vlaardingen schrijft men van 19 dezer, dat de haringvloot eene uitmuntende uitreis heeft, als het medeloopt, vleit men zich, dat er nog in deze maand nieuwe haring zijn zal.

Uit den staat van vergelijking der over den Nederlandschen Rijnspoorweg vervoerde vracht- en koopmansgoederen, van en naar de onderscheidene stations, in Mei 1858, vergeleken met Mei 1857, blijkt dat in eerstgenoemde maand zijn verzonden 5,981,983 ned. pond, vracht f 18,781,741 en in laatstgenoemde maand 2,595,392 ned. pond, vracht f 8,781,84.

Ter waarschuwing van minkundigen, om niet ligtvaardig dusgenaamde arcana aan te wenden, wordt uit Zierikzee gemeld, dat, in de gemeente Ouwerkerk eene wulde schapen aan de luis lijdende, de eigenaar, overigens een zeer kundig en geacht landhouwer, besloot een Engelsch middel van inwrijving daartegen aan te wenden, met het ongelukkige gevolg, dat, het eene schaap het andere afkikkende, allen de vergiftstof binnenkregen, de ooren lieten hangen en kropgezwollen kregen, zoodat zeer spoedig een twintigtal is gestorven, waaronder een ram ter waarde van f 40.

De Thermometer teekende heden als volgt: 's nachts laagste stand 57 graden Fhr.

's morgens 9 ure 70

11 " 72

's namidd. 1 " 71

3 " 72

Zaterdag namiddag had een ongeluk plaats, dat nog schromelijker gevolgen had kunnen hebben dan thans het geval was. Twee heeren reden namelijk buiten de Leidsche poort in eene kabriolet. Het paard gaat plotseling aan het hollen, zonder dat het gelukte het dier tot staan te brengen. Een der heeren springt er af en komt ongedeerd op straat neder. De tweede was echter minder gelukkig. Door dat hij op zijde van 't rijtuig springt geraakt zijn hoofd onder het wiel, waardoor hij vrij zwaar gewond werd. Niet dan onder de gemeente Sloten is het mogen gelukken, het paard met het zwaar beschadigde voertuig op te vangen.

Een jongeling zich gisteren middag in het IJ wadende baden, begaf zich met een jol daarheen en is verdrongen.

Het verslag aan den Koning, uitgebracht door de commissie tot onderzoek over den verhoogden waterspiegel op de rivieren de Waal en Merwede, is openbaar gemaakt en bij den boekhandelaar G. J. Mingelen te 's Hage verkrijgbaar gesteld.

's GRAVENHAGE, 21 Junij. Men verneemt dat op het gala-diner, Donderdag-ten-hove gehouden, door den prins van Oranje voor den eersten keer een feestdrank is ingesteld op HH. MM. den Koning en de Koningin, die, naar men verneemt, op alle aanwezigen een diepen indruk heeft gemaakt.

22 Junij. Gisteren en heden is aan het departement van Binnenlandsche Zaken voor de daartoe benoemde commissie, het examen aangevangen, voor de betrekking van leerling-telegrafist, waaraan zich 40 aspiranten hebben aangemeld. Waarschijnlijk zal de morgen afloopen.

Sedert eenige dagen is er in de residentie sprake van, dat in den loop van den zomer door de Regering belangrijke aanbestedingen zullen worden afgeschreeven tot het bouwen of herbouwen van de lokalen van sommige departementen van algemeen bestuur. Men weet, dat bij de kamers, bij de behandeling der staatsbegroting voor 1858 over de noodzakelijkheid tot herstel of tot den aanbouw van bedoelde lokalen gesproken is, en dat de Regering toegezegd heeft, daaraan gevolg te zullen geven. Thans verneemt men, dat er verschillende bestekken zijn of zullen worden opgemaakt, en dat die, voor zoo veel noodig, aan het oordeel der daarbij betrokken collegien zijn onderworpen. Waarschijnlijk zullen er wetsvoordragen tot volvoering van sommige dier ontwerpen, die men op het oog heeft, aan de Kamers worden aangeboden. Men spreekt o. a. er van, dat er eindelijk zou worden voldaan aan de behoefte, sedert lang bestaande, tot den aanleg van een paleis van justitie, en wel ter plaatse van den tuin van het ministerie van Koloniën ook het gebouw van dat ministerie zou aanmerkelijke wijziging ondergaan. De lokalen van het kabinet des Konings, van de algemeene Rekenkamer, van de Eerste Kamer, van het departement van Hervormde Eeredienst enz. zouden belangrijk verbouwd worden. Men ziet eertlang het afschrijven der aanbestedingen, en het openbaar maken van de bestekken voor eenige der werken te gemoet.

ALKMAAR, 13 Junij. Ter kaasmarkt van den 18den dezer waren aangevoerd 482 stapels kaas, wegende te zamen 101,696 Ned. £. De prijs was: kleine graskaas f 22.25; commissie dito f 16; middelbare dito f 22.50 per 50 Ned. £.

ARNHEM, 19 Junij. Men verneemt, dat te Huizen (gemeente Putten) en bij het dorp Voorthuizen bij de jongste onweersbuijen alle veldvruchten door den hagel vernield zijn.

ZWOLLE, 19 Junij. Doet de drukkende hitte van de laatste dagen ons denken aan de uitkomst der voorstelling, dat 1858 zich zoude kenmerken door een buitengewoon heeten zomer, zoo mogen wij er ons over verblijden, dat, in tegenstelling met zoo vele andere streken, de heerschende droogte tot heden geen afkokers, weilanden en tuinen nog geen zigtbaar nadeel heeft invloed uitgeoefend of gebrek aan drinkwater veroorzaakt heeft. Dat echter die ongewone voorgeschiedheid voor de gezondheid schadelijk zal kunnen zijn, en onze veestapel welligt menig offer zal moeten brengen wij reeds nu door een voorbeeld in deze gemeente ondervinden. De landbouwer H. v. D., zich eergisteren morgen naar zijn land begevende, vond aldaar een zijner schoonste koeijen dood liggen. Bij de opening bleek het, dat de veldseeruin het ligchaam den koe zich te sterk en onnatuurlijk ontwikkeld hadden, iets, waardoor blijkbaar de schielijke dood van het dier was veroorzaakt.

EETHEN, 20 Junij. Algemeen hoort men uit de Hoollanden, waarvan de verwachting zoo gering was, nog al tamelijk veel opbrengen. Enkele hooge landen maken hierop wel eenige uitzondering, doch naar het zich liet aanzien, heeft de uitkomst weder bewezen, dat men niet te spoedig moet klagen. Ook het weiland heeft door den matschen regen van den laatsten tijd een veel beter aanzien gekregen.

BLOKZIJL, 19 Junij. De hoobouw, waarmede in de binnenlanden een aanvang is gemaakt, levert op vele plaatsen treurige resultaten op; er zijn stukken hoolland, die in den volsten zin des woords niet maaijenswaard zijn, anderen iets beter en enkele tamelijk goed. De droogte, die hier aanhoudend heerscht, is buitengewoon; stel er in de laatste dagen in vele omliggende streken

veel regen, hier is dit het geval niet geweest, er heerscht dien teergevolgde vollagen gebrek aan regenwater, hetwelk door versnel water van geringe gehalte, uit aalstergelegen veenplassen gehaald, moet vergoed worden.

ZUTPHEN, 20 Junij. Naar het gevoelen van deskundigen, kan de hoeveelheid hooi, dat men dit jaar uit de graslanden langs den IJssel zal winnen, slechts de helft bedragen van die des vorigen jaars. Desniettemin heeft de publieke verpachting van eenige perceelen, aan de gemeente toebehoorende, 710,443 opgebracht, hetgeen ruim 7600 meer is dan in 1857.

ZALT-BOMMEL, 20 Junij. De kersen zijn door de aanhoudende droogte zeer klein van stuk en voor Engelse rekening gekocht tegen 8 en 9 cent per pond. Ook worden de aalstessen voor Engelse rekening opgekocht.

NIJMEGEN, 20 Junij. Diegenen, welke gisteren avond al het toegang tot het *Falkhof* hadden, konden zich er van overtuigen, dat men veel mag verwachten van de aanstaande feesten, te houden bij gelegenheid van het 13de landhuishoudkundig kongres. Op het midden van het zoo schoon gelegen terrein prijkt een smaakvol opgerigt houten gebouw, groot 925 vierk. ellen, waarna zich omliggende, die feestdagen het bereemd Oostersche kongres uit zal doen toehoren. Het gebouw was gisteren avond voor het eerst met gas verlicht, en hoewel nog niet gedekeerd, trof het ensemble al aanstonds de goedkeuring der aanwezigen weg. De koepelvormige ruïne toch, waartegen dit is aangebracht, levert een verrassend gezicht op, en door het orkest daarin te plaatsen, heeft men de resonantie, die anders in de tenten veel te wenschelijk overlaat, zeer bevorderd. (H. & E.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 20 Junij. Met koortsachtige nieuwsgierigheid verbeidt de bevolking de eerste besluiten van den nieuwen minister van Binnenl. Zaken. Men vraagt of er een nieuwe betere tijd zal aanbreken, of dat het slechts een verandering van persoon geldt. De heer Delangle heeft zich zeer zijgend betoond toen hem de chef zijner afdeling en de beambten werden voorgesteld, ook heeft hij niet, zoals generaal Espinasse, zijn ambt aanvaard met een artikel in den *Moniteur* of een circulaire. Die terughouding is echter zeer verklaarbaar, daar niet eerder dan Maandag de eerste ministerraad, onder het voorzitterschap des Keizers, te St.-Cloud gehouden zal worden.

In den *Constitutionnel* leest men het volgende uit Ragusa geschreven: De vice admiraal Jurjen de la Graviere is van zijn togt naar Montenegro teruggekeerd. De tegenwoordigheid van een Fransch bevelhebber wakte te Cetinje onder de Montenegrijnsche bevolking buitengewone verbazing... In hunne naïeve krijgsvolke geestdrift vroegen die lieden den admiraal, waarom de Keizer geen Montenegrijnen ter zijner bescherming tot zich riep... Wanneer Oostenrijk en Turkije Montenegro wilden ontsingelen, zou het als een belegerde vesting moeten kapitulieren of vergaan. 't Is te hopen dat de Fransche landing zulk een gebeurtenis voor altijd verhoede.

Het tweede deel der gedenkschriften en korrespondentien van prins Eugene, vroeger onderkoning van Italië, behelst over de Montenegrijnen zulk een streng oordeel, dat na de *Moniteur* den 10 van dat helden-volk heeft uitgebaaid, dit oordeel voor het officiële blad een ware ramp is. Toen de Franschen ten jare 1806 Dalmatie in bezit namen, waren de Montenegrijnen in de Russische bonden en werden door een Russisch leger naar de kust van de Adriatische Zee verdreven. Zij vielen in het gebied van Montenegro, en stonden de akkers van Montenegro de bodem van Montenegro als hoofd en artikel Franschen diep in handen vielen. Generaal Lauriston, kommandant van Ragusa, gaf daarvan volgenderwijs verslag: „De Montenegrijnsche barbaren zijn op eene onbeschrijflijke wijze gevreesd; zij zijn evenwel niet dapper; doch achter rotsen verscholen, vermogen zij veel. Ten gevolge van dat verslag gaf Napoleon den 28 Junij 1806 het volgende bevel: „De Franschen zullen de Montenegrijnen gedwongen zijn zich in de bergen te verschuilen. Dan zullen zij komen of om te onderhandelen, en wel gevecht, of om een wapenstilstand zal toe staan, terwijl men zich tegelijkertijd in het volle bezit van Cattaro stelt. In moet, of zij zullen de vijandigheden voort zetten, doch men kan hen dan, als wij genoodigd in het bezit van Ragusa zijn, gemakkelijk betengelen. Als men beoogt de Montenegrijnen te onderwerpen. Hun getal bedraagt niet meer dan 30,000 zielen; zij kunnen alzoo niet meer dan 1000 man onder de wapens brengen; men moet met den Pacha van Sentari in overeen-

komst treden, zoodat hij 4 a 5000 man bijeen heeft. Aan alle zijden zal hij Montenegro binnenrukken, de bevolking ontwapenen, het klooster van Cetinje opheffen, een fort voor de gemeenschap op het gewichtigste rotspunt bouwen, en het grondgebied in bezit nemen, om het, naar gelang van omstandigheden, voor den pacha van Sentari te bewaren. De geest der Montenegrijnen is gelijk die der meeste barbaarsche volken. Een vrede met hen is onmogelijk, als men hun niet een streng juk oplegt, of hen niet met schrik vervult. Men moet hun land verwoesten, hen door vreeselijke voorbeelden angst inboezemen. Dat is noodzakelijk, wil men van hen rust verkrijgen.”

— De heer de Pène is volkomen hersteld en begint te gaan.

Men vindt in den *Constitutionnel* een verslag over de ongelukken op de spoorwegen. De meeste ongelukken schijnen te ontstaan ten gevolge van het stooten van twee treinen tegen elkander en het uit de rails springen der rijtuigen. Van 1835—1854 is dit laatste niet minder dan 274 maal gebeurd, en dat twee treinen tegen elkander liepen 239 maal. Men schrijft het van de rails geraken der rijtuigen toe aan den slechten toestand waarin de rijtuigen en ook de rails zijn; bovendien aan zorgeloosheid die voorkomen zou kunnen worden door meerder personeel. Hoewel het uitglippen der rijtuigen moeilijk te voorkomen is, tellen men toch 68 gevallen, waar dit door het breken der assen veroorzaakt werd. Ten aanzien eener botsing tusschen twee treinen tracht men die, als ze niet meer te vermijden is, zoo zwak mogelijk te maken. Te dien einde worden de rijtuigen voor personen, aan beide einden van den trein met beladen of ledige goederenwagens gescheiden. Doch de meeste ongelukken zijn aan nalatigheid toe te schrijven. Een goede ketze van beambten, verbetering der machines en sem-instrumenten, een goed reglement, dat duidelijk en helder is, ten einde het geheugen der beambten niet te verzwaren, dit zijn volgens den *Constitutionnel*, de middelen om zooveel mogelijk ongelukken te vermijden.

In Senegal volgen de Franschen het onafhankelijkheidsstelsel en nemen gijzelaars uit de door hen onderworpen negerkoningen, die zij naar Frankrijk zenden, om daar opgevoed te worden. Drie der vorsten kwamen dezer dagen te Toulon aan. Te St. Louis bestaat ook een school voor gijzelaars, waarin slechts zonen van hooflieden en grooten van het land onderwezen worden. De directeur dier inrigting is de heer Gayon, een Fransch ambtenaar, die vier jaren geleden, te Senegambie kwam, en van een inboorling de landtaal leerde. Volgens den *Moniteur*, spreken en schrijven de drie aangekomen negerprinsen het Fransch zeer goed.

ENGELAND.

LONDEN, 20 Junij. Men leest in een korrespondentie: „Het regt van onderzoek en de spanning tusschen de Vereenigde Staten en Engeland houden steeds de bladen bezig. Naar den toon te oordeelen, dien de Amerikaansche bladen aanslaan, zou het niet onwaarschijnlijk zijn, dat er tusschen beide landen ernstige botsingen ontstonden. De toestand is overigens tamelijk geruststellend. Engeland behoeft zich niet te schamen, openlijk te verklaren, dat zijn officieren in hun ijver om den schandelijken slavenhandel te onderdrukken, te ver zijn gegaan, namelijk de letter der wet zouden overschreden hebben. Hierin kan geen redelijk mensch een rede van schande voor Engeland zien. Zij, aan gene zijde der zee, hebben meer reden zich te schamen. Men kan van alle voor de menscheid wreedaardige stappen zeggen, dat zij uit deze bewegingen, uit schandelijke zelfzucht voortvloeien. Zulk een beweging kost het voor Engeland zoodanig veel moeite, dat het niet kan worden voortgezet. Niettemin zal het niet onmogelijk zijn, dat de heer Brougham, Shaftesbury en Palmerston, en wel om humane bestrijding van den slavenhandel, te regt vereeren. Wij willen den Engelschen geen bijzondere edelmoedige bedoelingen toeschrijven, wij zullen hen als koele, hardvochtige geïsteden beschouwen. Maar bepaalde feiten zijn niet te loochenen. Ter bestrijding der vernietiging van de slavernij betaalden zij niet minder dan 20,000,000 f. Daarbij komen miljoenen ponden, die tot het onderhoud van het smaldeel worden bestemd, 't welk ter onderdrukking van den slavenhandel dient.

Als de Engelsche teging gelukt een einde te maken aan den slavenhandel, van welken de stroom zich naar Zuid-Amerika richt. Op die begroefte is Kuba de steun des aanstoots, en de roemrijke gesternde banier der Amerikaansche Unie is het ijkkleed der vrijheid. 't Is hoofdzakelijk de Noord-Amerikaansche vlag, die de slavenstaten dekt. Derhalve gelooft, dat het den Amerikaansche slavenstaten gelukken zal Kuba bij de Unie als slavenstat te geven. Mocht Engeland, zegt het blad, zoodanig het, naar de woorden van den minister in beide huizen uitgesproken, te vermoeden is, zijn moet

uit de wateren van Kuba doen terugkeren, dan zal veel goed en bloed nutteloos verkwist zijn.

— De kwakers dezer stad hebben onlangs een deputatie naar Parijs gezonden, om den Keizer een memorie te overhandigen, betreffende den uitvoer van Afrikaansche slaven. Zij zijn niet bij den Keizer toegelaten geworden, en graaf Walewski heeft de memorie aangenomen om ze Zijner Majesteit ter hand te stellen.

— Men schrijft uit New-Orleans, dd. 5 Junij, „De geweld dadigheden en rooverijen, waarvan sedert een paar jaren de hoofdstad van Louisiana het toneel is, hebben tot de uitkomst geleid, dat zich eensklaps een veiligheids-komité heeft gevormd en de burgers de wapens hebben opgevat. Verscheidene inhechtnameingen zijn bereids onder de rustverstoorders uitgevoerd. Het komité heeft zich den 3^{en} in het wapenhuis versterkt, en spoedig had het onder zijn bevel 800 gewapende manschappen, welk getal spoeds vermeerderde. Ook de burgemeester had den raad opgeroepen en de divisie milicie. Vervolgens heeft het veiligheids-komité een proklamatie afgekondigd, waarin het te kennen geeft, dat het in de stad de rust wil herstellen, die meer en meer door dieven en moorde-naarsbenden bedreigd wordt, „welke, zoo luidt de proklamatie, onze staten doorzweven, weerlooze burgers aanranden en de schrik van iedereen zijn, en die onze muren moeten verlaten of vernield zullen worden.” Daarop is de oproer-akte voorgelezen. Twee kompanjen milicie waren met het maken van patrouillen belast.

„Ten acht ure van denzelfden dag deed het veiligheids-komité in de straten barrikaden van katoenballen opwerpen. Gewapende benden slecht volk vertoonden zich op de straten. Men vreesde tegen den nacht een gevecht. Het hoofdkwartier van het veiligheids-komité werd door een zaamgedrongene menigte omringd.

„Den 4^{en} Junij was er nog geen gevecht geleverd, maar beide partijen maakten groote toebereidselen; doch men verwachtte in den loop des dags een botsing. Ondertusschen bestaat er onteensgezindheid tusschen het stedelijk bestuur en het veiligheids-komité.

„Ten tien ure des ochtends heeft de burgemeester, terwijl de spanning innerlijk groeter werd, bevel gegeven tot de inhechtnameing van John Maginnis, redakteur van de *True Delta*, een orgaan van het veiligheids-komité. Die heer schijnt er zich weinig om te bekommeren.

„Ten twaalf ure heeft het komité zijn ontzag aangeboden, op voorwaarde men het met het gezag der politie belaste; hetgeen de stad weigert. Ondertusschen is het gerucht verspreid, dat vijf en twintig bekende booswichten door het bestuur aan het komité zouden worden overgeleverd, en men van wederzijden 500 man met de uitoefening der politie belasten zou.

„Ten half een uur hebben vijftig man met twee kassonnen de Canalstreef in bezit genomen. Men zegt dat het degenen zijn, die door het komité op de strajlijsten zijn gesteld. Ten twee ure had de burgemeester aan het komité zijn gezag overgegeven. De stad is kalm, de menigte heeft Canalstreef verlaten. Het komité heeft een policiemagt van meer dan 1000 man georganiseerd.”

DUITSCHLAND.

WEENEN, 20 Junij. Men schrijft uit Bucharest aan een Duitsch blad:

„Na men zich sinds twee jaren met allerlei grootsche hervormingsplannen voor de Donauforstendommen bezig gehouden; nadat een internationale kommissie gedurende een vol jaar te Bucharest in Jassy geïndeneerd en gedane heeft; na, door een onuitvoerbaar firma een onpraktischen Divan ad hoc zamengesteld was, na alle hartstogten bij de Roumanische bevolking in gisting gebragt en het zwaar geteisterde land gouden bergen beloofd te hebben — is men er eindelijk toe gekomen om de geheele kwestie in een niets beteekenende personeele quaestie te veranderen. Immers te Parijs geldt het niets anders meer dan de vraag, wie te Bucharest of te Jassy vorst zal zijn; en of hij door het Kongres of door de Porte zal benoemd worden. De Turksche vorst, Fuad Pacha, heeft de Turkije dat regt van benoeming toe Henry Bouvervil, dat het wettige orgaan van het land (de Divan) en de heer Basely, dat het Kongres hem benoemt. Fuad Pacha wil overigens dat men iemand kieze die bereids aan het hoofd der zaken gestaan en proeven geleverd heeft. De Porte kan het den vorst Bibero niet vergeven, dat hij in der tijd met den Franschen konsul Ryon voor de herstelling van een Christeljk Oostersch rijk dweept en 80,000 man begeerde, om de Turken uit Europa te verdrijven.

„Ook vorst Stirbey, is voor Turkije, om ten tens reden, verdacht. Zij heeft niet vergeeten een schoonzoon Plagino en Beld de koninkrijkssystemen waren. Alzo is de konstantijn Kantakuzeno, die in het jaar 1848, en vorst Alexander Ghika, de tegenwoordige kaimakan. Van de bekwaamheden van den eerste is weinig te zeggen, daar er zich nog geen gelegenheid heeft voorgedaan, om ze te schatten. Vorst Ghika, werd ten gevolge van Russische kabalen in 1842 door de Porte afgezet, en is bejaard. Hoewel hem eenige verwijten kunnen worden gedaan, is hij 't die meest

